JUTUN JATKOA

"Hänen ylhäisyytensä Branting"

Suomen Työväen Puoluetta perustettaessa Turussa v. 1899, oli tilaisuuteen kummiksi lapsukaiselle saapunut Ruotsista ukko Branting, silloin vielä keski-ikäinen mies. Ei ne ajat olleet suinkaan vallankumouksen aikoja. "Kagaalit" tosin suorittelivat naukujaisia Yrjö Koskisen ja Agathon Meurmanin ovien edustoilla ja "viikinki"-nulikat suunnittelivat attentaatteja ryssäläisiä herrasmiehiä vastaan, mutta eihän ne sellaiset olleet mitään vallankumousmeininkejä silloin entmpää kuin ne ovat nytkään. Ne ajat olivat kapitalismin kulta-aikoja, sen levollisimpia hetkiä. Suuria ei silloin vielä työläiset vaatineet muuallakaan ja Suomessa ne silloin vielä tyytyivät puhelemaan ääniasteikon alentamisesta sekä työpäivän rajottamisesta kymmeneen tuntiin.

Ja kuitenkin oli vieraaksemme saapunut Branting, toveri, joka puheli luokista ja luokkataistelusta. Hän jutteli porvareista ja kapitalisteista, joita vastaan on työläisten taisteltava ja sitä varten muodostettava itselleen luokkajärjestöt.

Branting oli silloin vielä tavallinen kuolevainen, jutusteli ja söi voileipiä ja ryyppäsi kahvikultaa työväenyhdistyksen ravintolassa, aivan kuin hän olisi ollut yksi meistä.

Jokseenkin noilta ajoilta hänen nousunsa kuitenkin alkoi.

Vain joitakin vuosia tämän jälkeen kun toveri Sirola oli Suomen järjestyneitten työläisten toverilähettinä Ruotsissa, ei hän aikonut saada "audienssia" Brantingin luokse lainkaan. Asiat mitä Sirolalla olisi ollut hänelle juteltavaa olisi pitänyt haastella Brantingin livree-pukuiselle kamariherralle, mutta kun Sirola ei oikein tähän tyytynyt, sillä hänellä oli jotakin sanottavaa ukolle itse! leen, myönnettiin naapurimaan työväen lähetille armosta viisitoista minuuttia kohtaus-aikaa asiansa esittämiseen Brantingille.

Kun tästä kohtauksesta sitten Sirola kertoi, hymähti Haikaraisen Matti — joka nyt istuu Kakolassa sen rikoksen takia, että oli kokouksessa perustamassa Sosialistista Työväenpuoluetta Suomeen — sylkäsi ja sanoi: "Mutta piruviekööon, siitä äijästähän taitaakin kohta vääntyä 'Hänen ylhäisyytensä'." Ja hänestä on se nyt vääntynyt. Haikaraisen ennustus on toteutunut aivan kirjaimellisesti.

Ruotsin Social-Demokraten, jonka päätoimittaja Branting myöskin on, käyttää tästä äijästä nimitystä: "Hänen Ylhäisyytensä," milloin joutuu päätoimittajastaan jotakin mainitsemaan.

Niinpä kun se esim. kertoo haastattelustaan, mikä sillä on ollut ajatelusta Lontoon-konferenssista, panee se päällekirjotukseksi "Eqc. Branting om London konferensen" — s. o. Hänen Ylhäisyytensä Branting Lontoon konferenssista.

Sehän on kauniisti sanottu äijästä, eikös olekin? Yhtä kauniisti saadaan varmaankin ruveta puhuttelemaan muitakin oikeistososialistien merkkimiehiä, jos heidän toiveensa vaan toteutuvat, päästä samalle apajalle porvareiden kanssa "hallitsemaan" ja lahtaamaan valtaan pyrkivää työtätekevää väestöä. Hänen ylhäisyytensä Branting, Hänen ylhäisyytensä Noske, Hänen ylhäisyytensä Pildsutski, Hänen ylhäisyytensä Tainio, Hänen ylhäisyytensä..... joo, joo. Kyllä ylhäisyyksiä piisaa, jos tässä vaan ei työläiset ota toista komentoa käytäntöön.

Mutta ne ottavat. Ottavat kissavieköön!

Petteri.

Sing Sing vankilan "kabinetti" uhannue erolla

Kuuluisassa New Yorkin Sing Sing vankilassa suurin osa vangeista kärsii rangaistustaan n.s. luottamusjärjestelmän mukaisesti. Sen mukaisesti vangit itse huolehtivat järjestyksestä ja hallinnosta. Heillä on oma "parlamenttinsa" ja kabinettinsa, hallituksensa, joka on vastuussa "parlamentille". Kabinetilla on muuten laajat valtuudet vankilan piirissä.

Riita syntyi "hallituksen" ja "kansan" välillä siitä, kun vankeja valikoitiin siirrettäväksi toiseen vankilaan ja tehtiin vankien keskuudessa syytöksiä, että eräs vartija on harjottanut valinnassa suosikkijärjestelmää. Silloin "hallitus" jätti eronhakemuksensa.

Riita saatiin sovituksi vasta pitkien neuvottelujen jälkeen Liittovaltain vankilakomissionin esimiehen toimiessa välittäjänä. Näissä hallitus perääntyi erohakemuksestaan ja "kabinettipulasta" selviydyttiin.

Miltä näyttää yksi miljaardi?

Usein puhutaan ja kirjotetaan miljaardeista ja miljardööreistä, mutta useimmille lienee sangen vaikeata kuvitella, miten hirveän suuri summa rahaa sisältyy yhteen miljaardiin. Selvimmin käy se päinsä vertailun avulla. Eräässä sveitsiläisessä sanomalehdessä on koetettu selvittää mainittua lukua muutamilla huvittavilla vertauksilla. Otaksutaan, että jollakin perheellä olisi ajanlaskumme alussa ollut yksi miljardi frangia, joka olisi suuressa kassaholvissa ja että siitä ilman että se tuottaisi korkoa olisi otettu joka minuutti yksi frangi. Tällä tavalla olisi pääomasta otettu 60 frangia tunnissa, 1,440 frangia vuorokaudessa ja 525,600 frangia vuodessa. Täydellisesti köyhiä olisivat perheen jälkeläiset olleet vasta v. 1903, sillä jos kassaholvista olisi samalla tavalla otettu frangeja viimeksimainitun vuoden loppuun, olisi tarvittu lisää 216,800 frangia eli alkuperäisen pääoman olisi pitänyt olla siis 1,000,216,800 frangia, koskapa ajanlaskumme alusta olisi kulunut silloin niin monta minuuttia, jos nimittäin vuodessa lasketaan olevan tasan 365 vuorokautta. Puhtaana kultana painaisi yksi miljaardi frangia 320,500 kiloa, jonka kohottamiseen maasta tarvittaisiin 6,000 miestä. Jos asetetaan riviin yksi miljaardi 20 frangin kultarahoja, niin muodostuisi raharivi 1,050 kilometrin pituiseksi. Jos taas 20 frangin kultarahoja asettaisiin päällekkäin, niin muodostuisi siitä kultapylväs, jonka korkeus olisi 33,000 metriä eli lähes kahdeksan kertaa korkeampi kuin Jungfrau Sveitsin alpeilla.

Lykätäänkö edustajakokous?

Osastoille ajattelemisen aihetta.

Hämmästyttävää todellakin on ehdotus edustajakokouksemme lykkäämiseksi. Sisäiset ja ulkonaiset asiat, joista järjestömme menestyminen suorastaan riippuu, rientävät sellaista vauhtia eteenpäin, jonkalaista tuskin koskaan historiamme on ollut havaittavissa.

Ne tapahtumat, jotka ovat saaneet jäsenistömmekin taholta niin suurta huomiota osakseen, halutaan nyt painaa villasella. Sanomalehtiemme ja julkaisujemme toimitukset ovat olleet arvostelujen ja protestien kohteena, ilman sitovaa yhteisymmärrystä. Joukot ovat suorastaan sotajalalla. Osa tuntee kärsineensä diktatuuria toiselta, toinen osa toiselta taholta. Järjestömme kokonaisuudessaan ei ole ollut mahdollinen lausumaan näistä asioista joko puoltavaa tahi tuomitsevaa sanaansa. Toimituksien vaihdokset kuuluvat nykyään päivän tapahtumiin. Sitä suuntaa ja niitä päätöksiä vastaan jotka edustajakokouksemme on hyväktynyt on suorastaan taisteltu lehtiemme taholta. Toimeenpaneva komitea on ollut voimaton, sillä sen määräyksiä on sivuutettu, eikä sen päätöksiä ole pidetty noudatettavan arvoisina. Turhaa ja kokonaan rikoksellista joukkolikettä kohtaan on sellaisen johtopäätöksen tekeminen, että joukot olisivat välinpitämättömiä sellaisille asioille, jotka koskevat sen omia sanomalehtiä. Kun osastoilta koetetaan ehkäistä yhtenäisten päätösten teko, joudutaan siihen, että otetaan oikeudet pois ja jätetään ainoastaan velvollisuudet.

Järjestömme toimeenpaneva komitea on ollut koko vuoden mitä raskauttavimpien syytteitten kohteena. Suorastaan sellaisten, jotka ovat häirinneet ja yhä edelleen häiritsevät sen toimintaa. Typerää on otaksua, että järjestömme etu vaatisi edustajakokouksen lykkäämistä, kun sen eräs vaikuttavin orgaani on joukkojen keskuudessa johdatettu epäilyksen alaiseksi raskaisiin rikkomuksiin. (T. p. k:n valinnasta y. m. seikoista on jo ennemmin kirjotettu.)

Huomiota ansaitsee myöskin se suurisuuntainen agitatsioni- ja kasvatustyö, joka järjestössämme on käynnissä. Luulisipa siitä olevan paljonkin keskustelemista ja päättämistä, jos sille mitään arvoa kerran pannaan.

Suunnista tappeleminen näyttää olevan kiusottava kysymys. Edustajakokouksen lykkäämistä puoltavat ainekset luulevat sen provoseeraavan kokouksen arvottomaksi.

Siis suuntakysymyksiä kuitenkin on olemassa? Onhan samalta taholta väitetty että ei olisi! Siinä tullaan, näköjään, lopultakin yksimielisiksi. Mutta ei suinkaan järjestömme yhtenäisyyttä palvella sillä, että keskusteluja niistä koetetaan tukahuttaa! Epäjohdonmukaista olisi ruveta tukahuttamaan tulta, joka on päässyt öljyastiaan. Se räjähtää sitä tuhoa tuottavammin, kuta huolellisemmin kaikki savun ulospääsytiet ovat tukitut.

Yhtä kipeästi kuin järjestömme sisäiset asiat ovat sitä yhtenäisyyttä vailla, jota tarvitsemme ollaksemme toimintakuntoisia ja jota yhtenäisyyttä voi edistää kansanvaltaisella tavalla pitämämme edustajakokous, yhtä kipeästi vaativat sitä myöskin ulkopuoliset asiat.

Toukokuulla pidetty Sos. puolueen kansalliskonventsioni on johdattanut kiivasta mielipiteitten vaihtoa, joka on jäänyt kaikkea sitä yhtenäisyyttä vaille, jota järjestömme menestyäkseen tarvitsee. Siitä, luultavasti, ollaan yksimielisiä?

Yleisäänestyksellä olevat asiat eivät suinkaan ole luonteiltaan sellaiset, jotka eivät meitä liikuta. Päinvastoin! Suhteemme Sos. puolueeseen edelleen on sangen epäselvällä kannalla. Sitä epäselvyyttä tulevat edistämään yleisäänestyksen tulokset, ovatpa ne sitte minkälaiset hyvänsä. Säilyttääksemme järjestömme, on niistä asioista keskusteltava juuri siten, että joukotkin ovat oikeutettuja lausumaan niistä ajatuksensa ja tekemään päätöksensä. Kun tutkii joukkojen mielialaa, niin havaitsee, että on virheellistä vetää sellainen johtopäätös, joka selittää joukkojen olevan näistä asioista välinpitämättömän. Älkäämme leikkikö tulen kanssa!

Samoin on koko maailman työväenliike sellaisessa vaiheessa, josta S. S. Järjestö ei suinkaan voi olla välinpitämätön. Uudet tapahtumat antavat aina hyvinkin tärkeitä keskustelunaiheita. Vai eivätkö ne meitä liikutakaan? Mitkä sitte?

Kun rehellisesti lähtee hakemaan syitä ed. kokouksen lykkäämiseksi, on niitä aivan nykyisin sangen vaikea löytää. Lehtemme Toveri on kyllä huonossa taloudellisessa asemassa ja se näyttääkin otettavan valtiksi. Mutta kuinka, herran tähden, me ennen olemme olleet mahdollisia pitämään edustajakokouksiamme, vaikka kaikki lehtemme ovat olleet joskus toivottomassakin asemassa. Niissäpä on löydetty keinojakin aseman parantamiseksi. Nyt kun kaksi lehtiliikettämme on vakavalla pohjalla ja ainoastaan yksi, sekin tilapäisesti, on huonolla pohjalla, tuntuu lapselliselta, luvalla sanoen epärehelliseltäkin, käyttää sellaista valttia. Olemmehan löytäneet ennenkin keinoja. Pelastettiinhan Työmies kerran yhtä suuresta vaarasta. Eikä kukaan väittäne, että nyt olisimme huonommassa asemassa. Päinvastoin? Jos sen takia lykkäämme edustajakokouksen, saamme armotta vetää sen johtopäätöksen, että kokouksemme ovat olleet **ainoastaan rahantekotilaisuuksia. Häpeä luokkataistelujärjestölle!** — Niin ei kuitenkaan ole ollut ja välttäkäämme, ettei niin nytkään käy!

Toisaalta voimme kuitenkin löytää syitä lykkäykselle. Ne rikkomukset, joita on tehty järjestömme joukkoja, sen toimeenpanevia orgaaneita ja sen yhtenäisiä päätöksiä vastaan, synnyttävät terveellisen pelontunteen rikkojissa. Edelleen ne puolustukset, joita on kohdistettu sheidemannilaisten järjestöjen hyväksi, odottavat joukkojen tuomiota. Olisi niin kovin turvallista vetäytyä vaan omaan kuoreensa ja ehkäistä sellaisen lopettaminen. Ajan voittaminen myöskin olisi, monestakin syystä, sellaisille aineksille sangen siliittävää.

Haiskahtaapa myöskin sangen voimakas masinoimisen käry. Oikeistolaisemme ovat tepillaan ansainneet epäluottamusta jäsenistön keskuudessa. Asema horjuu! Toivottomuus näyttää synkeätä naamaansa! Omassa ympäristössäkin, vaikutusalueella, pulpahtaa tämän tästä ilmoille huolestuttavia merkkejä. — Pitäisi joka ain tehdä aseman varmentamiseksi edes tilapäisestikään.

Sangen paljon käytettyä on sellainen taktiikka, että jos joku hallitus joutuu alamaistensa epäluottamuksen kohteeksi, synnytetään joskus epätoivoinenkin sota. Jos saavutetaan voittoja, on asema hetkeksi pelastettu.

Oikeistolaistemme taholla tarvitaan sellaista sotaa.

Mikä olisi silloin kiitollisempi, kuin synnyttää yllämainitunlainen yleisäänestysehdotus. Vetää siihen perusteiksi sellaisia seikkoja, jotka tiedetään vaikuttavan suureen osaan jäsenistöä. Päinvastaiset asianpuolet jätetään tahallisesti selostamatta. Tiedetään, että järjestössä on aineksia, jotka ovat sellaisella pohjalla ettei ole syytä pelätä ed. kokouksen pitoa. Päinvastoin edistävät kansanvaltaista asioitten käsittelyä ja järjestömme rakentamista. He luonnollisesti lähtevät puoltamaan edustajakokouksen pitoa. Ja näin ovat taas oikeisto ja vasemmisto vastakkain. Kun yleisäänestys on päättynyt ja mahdollisesti voitto kallistunut oikeistolaisille, vedetään johtopäätös:

"Yleisäänestyksemme osottavat jäsenistömme enemmistön olevan oikeistolaisella kannalla!"

Kas sillälailla! — Joku ottaa vaivakseen nostaa kysymyksen käsiteltäväksi. Jos sen tekisivät suurimmat rikkojat, synnyttäisi se epäilystä. Ja niinpä alote tehdäänkin hieman kauempaa. Kaikki on valmiina. Toimitus asettuu heti asian taakse ja paikallinen osasto tekee yleisäänestysehdotuksen.

Nämä tuntuvat olevan **todellisia** syitä ed. kokouksen lykkäämiseen.

Ne vaikutukset, jotka ed. kokouksen lykkäämisestä olisivat, eivät suinkaan palvele järjestömme rakentamista sellaiseksi, että se pitäisi ja yhä puoleensa vetäisi tyytymättömiä työläisiä. Sillä olisi poistyöntävä ominaisuus. Onhan käsitettävää edelleen, että tämänluonteiset asiat koskevat järjestöämme sekä sisäisesti, että ulkonaisesti. Rakentakaamme järjestömme sellaiseksi, että se herättää mahdollisimman suurta luottamusta suomalaisissa työläisissä Amerikassa!

Kaikkialla on nykyään havaittavissa sellainen ilmiö, että sosialistinen liike on nuorentumassa ja muodostumassa kuntoisemmaksi taistelemaan niitä taisteluja, jotka sen edessä ovat. Kaikkialla on myöskin havaittavissa sellainen ilmiö, että vanhat johtajat, jotka ovat vuorostaan kiinni kasvaneet entisiin vallassa olleisiin käsitteisiin, eivät voi muokata itsestään uutta taistelijaa, uutta ihmistä, jota vaativat nykyiset taistelut. He tekevät kaikkensa vastustaakseen suuria työläisjoukkoja omaamaan edistyksellisiä katsantokantoja. Vastustetaan viimeiseen saakka edustajakokouksien pitoa y. m. kansanvaltaisia ratkaisutapoja. "Ja kuta isot edellä, sen pienet kiljuen perässä!" S. S. Järjestössä ratkaistaan juuri nyt näitä kysymyksiä. Antakaamme sellainen vastaus, joka on ajan virtauksien kanssa yhdenmukainen.

Edustajakokouksessa voimme mekin asiat ratkaista! — A. H.

SUOMESTA

SUOJELUSKUNTAROSVOT

Lappeen välikäräjillä tuomittiin suojeluskuntalaiset Lauri Vilkki, N. Lapinsalo ja Väinö Kolehmainen tekemästään ryöstöstä 6 kk. kuritushuoneesten. Hovioikeudessa on tuomio muutettu ehdonalaisuudeksi ja tuomitut lasketut vapauteen. Asianomaiset ovat kehuskelleet, että rikos on annettu heille kokonaan anteeksi.

Kuten tunnettua, ei ryöstöistä tuomittuja "punikkeja" ole laskettu ehdonalaisuuteen. Rikoslain kohdat tulkitaan eri ihmisille eri tavalla.

POLIITTISET OIKEUSJUTUT

Viipurin hovioikeus on julkaissut päätöksensä, koskeva kielletyn kirjallisuuden levittämisestä nostettua valtiopetosjuttua, jossa syytettyinä ovat Talikkalan sos.-dem. nuorisosaston ent. puheenjohtaja Arthur Rönnqvist ja nuorukainen H. Nikoskelainen, molemmat Viipurista. Päätöksen mukaan tuomitaan Rönnqvist 1 vuoden ja yhdistettynä hänelle valtiorikosoikeudessa tuomitun 3 v. ehdonalaiseen rangaistukseen, yhteensä 4 vuoden, sekä Nikoskelaisen 1 vuoden kuritushuonerangaistukseen.

TURUN PORSLIINITEHDAS PALANUT

Tehdasrakennuksesta ei ole jäänyt jälelle muuta kuin uunit ja savupiiput sekä kokoliitista tehdyt seinät, joita saadaan kiittää siitä, ettei tuli päässyt läheisiin lautatapuleihin leviämään.

Palanut rakennus, joka valmistui vasta vuoden vaiheessa, oli vakuutettu noin 3 miljoonasta markasta. Tulipalon aiheuttama vahinko arvioitanee noin 4 milj. markkaan.

---

yostella ja pilkata kuin tehdä vakavaa proletaarista työtä. Se joka turvautuu ensinmainittuun tapaan, sillä ei ole mitään tekemistä kommunistisen Internationalen kanssa.

— — —

"Saksassa ja muissa maissa on viime kuukausien aikana syntynyt ajatus antaa liike- eli työneuvostojen ottaa vanhojen ammattijärjestöjen paikat. Nämät liikeneuvostot muistuttavat niitä järjestöjä, joita meillä on Venäjällä tehdaskomiteoitten muodossa. Se on työläisten työpaikallaan valitsema valtuuskunta tarkoituksella ensisijassa johtaa tehdasliikettä.

"Kommunistinen Internationale antaa täyden kannatuksensa liikeneuvostojen eli tehdaskomiteoitten muodostamiselle — etenkin sellaisille vallankumouksellisilla keinoila nopeasti muodostetuille vallaukumoustarkotuksissa. Mutta ei saa silmänpäykseksikään uskoa, että niillä voidaan korvata tuotannon ammattijärjestöt. Neuvosto-Venäjällä ovat nämä tehdaskomiteat itse muodostuneet tuotannon ammattijärjestöjen keskuksiksi. Tehdaskomiteat (eli oikeammin tuotannon tehdasneuvostot) Venäjällä ovat perustavia kollektiivijärjestöjä, joiden pohjalle sittemmin tuotannon ammattiyhdistykset rakentuvat.

"Nämä tehdaskomiteat suuressa määrässä edistävät nykyisten "keltaisten" ammattijärjestön uudistamistyötä. Nykyiset "keltaiset" ammattijärjestöt uudistuvat suuressa määrässä näitten tuotantoneuvostojen kautta.

"Mutta näitten lisäksi on vallotettava itse ammattijärjestöt, maksakoon se mitä hyvänsä. Ei voi vallottaa valtaa ja säilyttää sitä, ellei ole sitä suunnatonta koneistoa, jota esimerkiksi kuljetustyöläisten ammattijärjestö edustaa.

"Tässä koneistossa on paljo ruostetta ja paljo vanhoja osia. Köyhälistön valta luo kaikki uudelleen. Mutta meidän huomiomme on kiinnitettävä välttämättömyyteen "vallata tämä koneisto" ja poistaa siitä kaikki tarpeeton sekä muuttaa se köyhälistön tarpeitten mukaiseksi.

Vanhoissa unioissa alkaa muutos.

"Vanhoissa ammattijärjestöissä on nyt juuri liike alkanut. Englannin ammattijärjestöt eivät ole enää samoja kuin viisi vuotta sitte. Samaa voi sanoa Amerikassa olevasta Gompersin ammattijärjestöstä. Saksassa on vanhojen virkavaltiaitten paljastus täydessä käynnissä. "Kolmiliitto", s. t. s. Englannin kolmen suurimman ja voimakkaimman ammattijärjestön yhteenliittyminen, alkaa erota vanhasta englantilaisesta "klassillisen" unionismin porvarillisista traditsiooneista. Samaan aikaan kuin v. 1920 maaliskuussa ammattijärjestöjen kongressi pidettiin Lontoossa, samaan aikaan pidettiin Englannin vasemmistoliikkeen kongressi. Tämä oli mitä tärkeimpiä tapahtumia maailmanhistoriassa. Jos kommunistiset puolueet ymmärtävät ottaa oikean kannan ammattijärjestöihin nähden, niin alkaa ammattijärjestöjen kulku vasemmalle tapahtua — ei ainoastaan päivä päivältä, vaan tunti tunnilta.

Vanhoista unioista erkaneminen taantumuksellista.

"Gompersille, Legienille ja Jouhaux'ille ei voi tehdä suurempaa palvelusta kuin alkaa käyttämään "vasemmiston" taktiikkaa ja boikoteerata vanhoja ammattijärjestöjä ja kehottaa niistä eroamaan. Legien, Gompers, Jouaux, Appleton ja kumppanit eivät haluaisi mitään mieluummin kuin että työväestön parhaat ainekset poistuisivat "heidän" ammattijärjestöistään ja antaisivat heidän itsensä olla vapaina isäntinä niissä. Mutta kommunistinen Internationale ei voi myöntää heille tätä nautintoa!

"Kommunistisen Internationalen toisen kongressin olisi yksimielisesti hyväksyttävä seuraava muoto: pienen kommunistisen ryhmän — vaikkapa se ei käsittäisi kymmentä henkilöä enempää — muodostaminen jokaiseen ammattijärjestöön on suuresta merkityksestä, kun sitä vastoin komealta kalskahtavat julistukset ammattijärjestöistä, "keltaisista" eroamisesta ovat suuresta taantumuksellisesta merkityksestä. Kommunistisen Internationalen, joka täydellisesti on nujertanut Toisen Internationalen mitä tulee poliittisten järjestöjen yhdistämiseen, on nyt täytettävä tehtävänsä taistellakseen vaikutusvallasta ammattijärjestöissä. Ammattijärjestöjen keskuksissa on murskaaminen jo alkanut ja tulee nopeasti jatkumaan. Eräillä asteilla tulee tämä aiheuttamaan hajaannuksia ammattijärjestöissä. Kommunistinen Internationale ei vastusta tätä silloin kun se näyttää välttämättömältä. Mutta lyhyen ajan perästä tulevat työläisten sankat joukot, jotka nyt muodostavat "keltaiset" ammattijärjestöt", asettumaan meidän puolellemme, valtaavat ammattijärjestöt, muuttavat ne todellisiksi köyhälistön taloudellisiksi järjestöiksi, rakentavat ne uudelleen ja tekevät niistä järjestöjä, jotka ovat taisteluvalmiita ja yhdenmukaisesti sen kanssa mitä Venäjällä on tapahtunut, tulevat köyhälistön vallan selkärangaksi".

HEISKARIN VELJESTEN

Räätälin Liike Chicagossa

On tunnetuin ja varmaan kaikista luotetuin ja suurin suomalainen räätälinliike tässä maassa.

Liike, jonka valmisteet puhuvat puolestaan. **KYMMENIINTUHANSIIN NOUSEVA TYYTYVÄINEN TILAAJAJOUKKO** yli tämän laajan tasavallan tietää todistaa vaatteittemme kunnollisuudesta ja sopivaisuudesta. Olemme valmistaneet vaatteita viimeiset yksitoista vuotta ja useimmat entiset tilaajamme ovat tämän ajan kuluessa **UUDISTANEET TILAUKSENSA, SUURIN ENEMMISTÖ** niistä noin kymmenen kertaa ja yli siitäkin.

Joka ainoa vaatetilaus valmistetaan tilaajan omien mittojen ja hänen vartalonsa rakenteen mukaan. **HUOLELLINEN JA REHELLINEN KOHTELU VARMASTI TAATAAN KAIKILLE.**

Meillä on **EHDOTTOMASTI PARHAIMMAT KANKAAT** mitä on saatavissa ja ne ovat juuri tehtaasta saapuneet.

Voitte luottamuksella antaa vaatetilauksenne asiamiehillemme ja vakuutamme, että tulette olemaan tyytyväisiä, sillä me annamme teille rahanne edestä tavaraa.

O. A. HAYSKAR BROS. & CO.,

358—366 W. Madison St. CHICAGO, ILLINOIS.

Lännen Suomalaiset!

Meidän tilauksen mukaan valmistetut puvut, palttoot ja sadetakit ovat tunnetut parhaiksi ja hinnat kohtuullisimmiksi. — Antakaa tilauksenne meidän asiamiehillemme.

NORTH WESTERN UNION TAILORS

803 W. MADISON ST., CHICAGO, ILLINOIS.